

Een persoonlijke reactie tegen onrecht, list en bedrog, machtsmisbruik, intimidatie en bureaucratie

Citaten:

“Wie houdt wie voor de gek? Hollen ook onze politici veelal niet achter de feiten aan? Worden zij altijd up to date geïnformeerd?

Wat spoken onze jongens werkelijk uit in Afghanistan en recentelijk in Irak?

Wie zijn de **werkelijke poppenspelers** die aan de touwtjes trekken?

De wapenindustrie? Of de multinationals?

Zijn Bush, Balkenende en de andere hoge heren slechts loopjongens in het marionettenspel?”

“Wij Nederlanders doen al jaren lang actief mee aan oorlogje voeren. Ook hier staat bijna niemand bij stil. Tot het moment dat de eerste kisten met gesneuvelden in ons land aankomen. Dan is het even schrikken en bestaat de kans dat we bij onze positieven komen. Dat we gaan nadenken waar we met elkaar mee bezig zijn. Vaak niet lang. Het leven van alledag neemt snel weer haar plaats in”

“Als tegenstander van de doodstraf en als pacifist heb ik nooit begrepen waarom onze Nederlandse samenleving bij monde van de Nederlandse politiek zo **gedwee achter een grote broer** aan loopt. Een broer die van de ene valkuil in de andere loopt. Zichzelf ondermijnt en anderen meesleept in waanzinnige gewelddadige avonturen. **Na een periode van ruim 60 jaar wordt het de hoogste tijd om de collectieve gevoelens van dankbaarheid op een andere wijze te uiten. Op eigen benen staan en nu een eigen koers varen.** “

“Willen we echter naar een gezondere vorm van samenleven dan zal **op velerlei terreinen het roer radicaal omgegooid moeten worden**. Dan is het **belangrijk dat mensen bereid zijn hun nek uit te steken**”

“We zullen naar een **samenleving moeten waar alle vormen van geweld worden uitgesloten**. Waar geen enkele behoefte meer bestaat aan een wapenwedloop.”

“Onze **culturele erfgoederen** worden al jarenlang stelselmatig geteisterd door **aanslagen**. Gepleegd door een kleine groep gewetenloze lieden. Ze verzieken al jarenlang ons kunstklimaat en veroorzaken onrust en instabiliteit in de kunstwereld, die velen zo lief is.”

Bron:

Publicatie drs. Johan L. Meijering
Woensdag DE DERTIENDE
Hoofdstuk 2, pagina 5

d.d. 13 juni 2007

2 Een persoonlijke reactie tegen onrecht, list en bedrog, machtsmisbruik, intimidatie en bureaucratie

Het is dinsdag 12 juni 2007. Nog één dag te gaan ... Dan kan naar ik hoop de Altink-affaire II (2003 t/m 2007) en daarmee ook de gehele **Altink-affaire** (periode 1991 t/m 2007) afsluiten, althans ... wat heet afsluiten? Morgen dus – oftewel **Woensdag dertien juni 2007** – staat bij de **sector civielrecht van de Rechtbank te Assen** de zaak ‘Meijering-Van Loenen’ **opnieuw op de rol**. Morgen weten we naar verwachting of **een inmiddels jarenlange procedure – vanaf 30 januari 2003** – eindelijk kan worden afgesloten. En of ik mijn bakens kan verzetten in een andere richting. Op 16 juli a.s. hoop ik als initiatiefnemer en leider van het **muziek- en dansgezelschap Nostalgia uit Groningen** – samen met de 7 andere artiesten van dit bijzondere gezelschap (tenor, sopraan, concertpianiste, violisten, pop-artiest, hoornist Noord Nederlands Orkest, dansers Argentijnse Tango) en onze Chinese begeleider – af te reizen naar Beijing in China en vervolgens door te reizen naar Lanzhou. Tijdens onze **vijfweekse concertreis** hopen we vele Chinese harten te veroveren en te verwarmen in het centraal gelegen Lanzhou en de regio van Lanzhou. Met een gevarieerd programma van dans, pop tot (semi-) klassiek hopen we een zeer **bescheiden bijdrage** te leveren om **(de provincie) Groningen op de (wereld)kaart te zetten**. Met onze echte, pure, **onvervalste** muziek- en danskunst. Als danser van de Argentijnse Tango hoop ik aldaar – zo vlak voor de Olympische Spelen – de jarenlange ballast van deze **tweede** Altink-affaire op artistieke wijze van me af te schudden. Van me af te dansen. In de wetenschap en met het volste **vertrouwen, dat anderen met deze missie verder zullen gaan**. In ieder geval, morgen wel of geen uitspraak van de Rechtbank in Assen; ik heb **nu** besloten een punt achter mijn bijdrage te zetten.

Middels het uitbrengen van twee dossiers sluit ik mijn maatschappelijke bijdrage **af en stel het complete dossier beschikbaar aan al diegenen die oprechte kunst een warm hart toe dragen**. Het gehele juridische proces, zowel straf- als civielrechtelijk, heeft nu lang genoeg geduurd.

Wat de uitspraak van de Rechtbank in Assen ook zal worden, wie er ook in het ‘gelijk’ zal worden gesteld, **deze uitspraak zal in de kunstwereld zeker gevolgen hebben**.

Het moet in ieder geval vele betrokkenen confronteren en aan het nadenken zetten. Ook zal de betekenis van de expertise duidelijk worden. Welke waarde kent een Rechtbank toe aan het oordeel van de door de Rechtbank Assen benoemde deskundige, andere expertise en al het overige bewijsmateriaal in deze zaak ?

Iedere geïnteresseerde lezer mag en zal zijn of haar eigen conclusies hieruit trekken. Spijt van deze missie? Neen, absoluut niet. Het moet gewoon gebeuren en daar betaal ik een prijs voor. Daar bedoel ik niet mee de kosten van juridische bijstand. Die zijn inmiddels opgelopen in de richting van een te verwachten schadevergoeding. Het zijn meer de emotionele aspecten, verbonden aan deze zaak. Daarvan kan ik zeggen dat deze regelmatig zwaar vallen.

Toen ik aan deze zaak begon had ik geen flauwe notie van wat me uiteindelijk te wachten stond. Zo ook de samenstelling van dit dossier. Het gebeurde. Het ging eigenlijk vanzelf, op een natuurlijke manier. Ik heb mijn gevoelens de vrije loop gelaten en daardoor is het een soort dagboek geworden. Plotseling zie je allerlei verbindingen, die ik voorheen **niet op m'n netvlies** had. Ik zie steeds **terugkerende mechanismen**, die we ook – **als we daar voldoende oog voor hebben** – in de natuur, in de dierenwereld tegenkomen, zoals het recht van de sterkste.

Veel werk? Volmondig ja. Vaak gepaard gaande met de nodige pijn. Verwachtingen mijnerzijds? Ja zeker. Ik verwacht en hoop dat de **noodzakelijke veranderingen op het gebied van wetgeving** er nu zeker zullen komen. Dat velen die de kunst een warm hart toe dragen eindelijk worden wakker geschud en in

actie zullen komen. Zo hoop ik onder meer dat Hare Majesteit de Koningin als kunstliefhebster, op het goede moment kans ziet om ook **de keerzijde** van pure oprechte kunst onder ogen wil zien.

Het is echter nog maar de vraag of de Rechtbank in Assen morgen wel tot een uitspraak komt. Het moet justitie namelijk ook behagen om een vonnis uit te spreken. Het kan ook zijn, dat het Vrouwe Justitia even niet behaagt en deze kwestie morgen wederom uitstelt naar een ander tijdstip. Naar de reden van uitstel kun je hooguit gissen. Het is blijkbaar niet zo, dat Vrouwe Justitia zich moet verantwoorden waarom een zaak die op de rol staat wordt uitgesteld. Waarom zullen ze. Zij beschikken immers over (onafhankelijke) **macht**?

Zo werd er in deze zaak **vonnis gevraagd door de eisende partij** (Meijering). De zaak kwam op de rol van woensdag 2 mei 2007. Resultaat: **Uitstel zonder opgave van redenen**. Waarom uitstel in een ogenschijnlijk uitermate eenvoudige kwestie? Waarover gaat het? Het gaat – bij wijze van spreken – om tien pondjes suiker waarvan een zestal ‘suikerexperts’ hebben vastgesteld, dat het hier gaat om **bedorven waar**. Ook een geheel onafhankelijke – door de Rechtbank benoemde – ‘suikerexpert’, te vergelijken met de keuringsdienst voor waren – verklaart dat alle waar bedorven is. Ieder weldenkend mens zal dan vinden dat de verkopers van deze bedorven waar – **die bovendien op de hoogte waren van het feit dat deze waar bedorven was** – tenminste de koper schadeloos moet stellen. En dat de **bedorven waar vernietigd** zou moeten worden. Of in ieder geval dat deze waar niet weer teruggegeven mag worden aan de verkopende partij.

Het risico dat een ander daarna weer opnieuw besmet oftewel beduveld kan worden met dit hardnekkige virus moet immers worden uitgesloten.

Hoe het ook zij, er resteren nog vele vragen. Wat is nu de werkelijke reden van uitstel door de Rechtbank om een vonnis uit te spreken?

Is de rechter oververmoeid? Krijgt de Rechtbank uitgerekend die dag een schoonmaakbeurt? Zijn er aanwijzingen bij de Rechtbank binnengekomen dat er **geweld** zal worden toegepast na een gedane – voor één der partijen – negatieve uitspraak? Of is het gewoon een kwestie van overbelasting of werkdruk?

Wat betekent een door de Rechtbank zonder redenen omkleed uitstel voor de eisende partij? En voor de gedaagden? En voor de juridische bijstand? Ook laatstgenoemde is niet blij met een uitstel in een zaak die al zo lang duurt.

Ook hij vindt het niet leuk om weer een briefje te sturen, waarin kort en krachtig staat vermeld dat de zaak is uitgesteld en op de rol is gekomen van morgen, **woensdag 13 juni 2007**.

Ook vindt hij het niet leuk dat hij **weer een nota** moet versturen naar zijn cliënt over een dergelijke handeling die hij heeft verricht.

Eigenlijk wil hij dit niet. Wat hij wil is zijn cliënt juridisch bijstaan in een affaire waarvan hij samen met zijn cliënt overtuigd is dat er **RECHT zal worden gesproken**. Er is niet voor niets een gezegde, dat **het recht uiteindelijk zal zegevieren boven het onrecht. Dat het goede zal winnen van het kwade!**

Het zal inmiddels voldoende duidelijk zijn dat ik als eisende partij absoluut **niet tegen onrecht** kan. Zo ben ik met ontelbare anderen waar ook ter wereld **princiëel tegen elk vorm van geweld**.

Zo associeer ik bijvoorbeeld het afsteken van vuurwerk ook met geweld. Afgezien dat het **zeer schadelijk is voor het milieu** met tonnen en nog eens tonnen uitermate **milieuschadelijke** materialen (barium, koper, strontium, titaan, antimoon enz.) en andere troep die de lucht in vliegt en de **tonnen afval** die dit met zich meebrengt (**bijlage 13.36**). En **uitermate schadelijk voor de gezondheid** (bv. CARA-patiënten!). Het is bovendien beangstigend, levensbedreigend en roept emoties op die vergelijkbaar zijn met de dagelijkse realiteit, namelijk oorlogje voeren.

Zo pleit ik nu voor in ieder geval een **eenmalig vuurwerkvrij Nederland** (met de Provinciale Staten van Groningen in samenwerking met de gemeente Groningen als initiatiefnemers). Al was het alleen maar **ter nagedachtenis** van de drieëntwintig (23) slachtoffers die omkwamen bij de **vuurwerkkramp op 13 mei 2000** in Enschede.

Ook pleit ik voor het **structureel invoeren van autoloze zondagen**. Bij voorkeur één keer per maand. **Beide voorstellen zijn op witte donderdag vijf april 2007 om vijf minuten voor vijf schriftelijk ingediend bij zowel de provincie als de gemeente Groningen.**

Een week later en wel op donderdag **12 april 2007** publiceerde het landelijk dagblad "Metro" onder de noemer "Een minuutje": "Johan Meijering, vuurwerkactivist heeft bij de provincie Groningen een voorstel ingediend voor een vuurwerkloos oud en nieuw."

Diezelfde dag al kwam er op internet onder meer de volgende reactie van een 28-jarige onbekende inwoner uit Rotterdam. Citaat: "**Die kerel die dat verzint mogen ze wat mij betreft doodmaken.** Denkt die vent ...enz. Dus waar maakt die vent zich druk over."

Een andere reactie kwam uit Nijmegen op 22 april 2007. Citaat: "**Als we die zielige vent Johan Meijering nou eens met een 25 inc mortier de lucht in schieten? Wat zou dat een gaaf effect zijn!**"

Ook op 22 april 2007 reageerde een 20-jarige. Citaat: "Bij zulk soort mensen heb ik gewoon de neiging om heel 31 dec. samen met mijn kameraden recht voor zijn huis met 10 carbid te gaan schieten : het is maar paar km rijden voor me, iemand zin? haha."

Over geweld gesproken. Je doet een spontane oproep om alle vormen van geweld, waar ook ter wereld te beëindigen. **Je wordt vervolgens dezelfde dag met de dood bedreigd. Het is echt omgekeerde wereld.** En dat kan allemaal in Nederland, in **onze rechtsstaat**.

Vrienden belden me uitermate ongerust hierover op en zeiden: "Johan kijk uit wat je doet met je boodschappen. Het zijn geen supermarktboodschappen. Ze zullen aankomen. Je krijgt er reacties op. Kijk toch uit man. **Er zijn mensen die voor minder zijn omgelegd.** En denk maar aan Pim Fortuyn en Theo van Gogh. Ook hen is de mond gesnoerd. Ook dat gebeurt in Nederland."

Ik moet zeggen dat het me erg goed doet dat vrienden zich bezorgd maken. En dat moet ook gezegd worden van mijn partner en mijn kinderen. Maar het moet toch niet zo zijn dat je je laat leiden door angst en dat je je innerlijke stem, je hart niet volgt. Iemand die het werkelijk op je gemunt heeft kun je nauwelijks beletten om geweld toe te passen. Moet je jezelf dan maar opsluiten, in carantaine gaan?

Ik heb een rotsvast vertrouwen in het feit, dat **ieder mens gesteund wordt door andere krachten**. Door het goddelijke, het bovenmenselijke. Als je een pure, oprechte boodschap uitdraagt wordt je beschermd. Vooral op die momenten waar menselijk handelen tekort schiet.

Gelukkig leven we in Nederland in een **democratische samenleving**, waar je in alle vrijheid je stem kunt laten horen. Maar je kunt je ook afvragen **hoe democratisch in werkelijkheid alles toegaat**. Het antwoord hierop laat ik liever aan anderen over.

Terugkomend op eerdergenoemde, bij de Provinciale Staten van de provincie Groningen ingediende voorstellen. Deze kunnen naar mijn mening een positieve bijdrage leveren aan het oplossen van ons enorme milieuvraagstuk. Een immens vraagstuk, waar wij thans in onze samenleving al jarenlang mee worden geconfronteerd en mee worstelen. **Hoog op de politieke agenda's van de meeste politieke partijen.** De vraag is wie het lef heeft om creatieve oplossingen op de agenda te plaatsen en wie de dialoog aan durft te gaan met partijgenoten en -bonzen en met anders-denken.

Wat is daar nu zo moeilijk aan? **Het gaat toch om een gemeenschappelijke doelstelling. Een gigantisch probleem dat iedereen echt wil aanpakken.** Een situatie, die steeds ernstiger vormen aanneemt.

Daar kunnen we onze ogen niet voor sluiten! Elke serieuze verbetering is er toch één? Of nemen we onze milieuproblematiek niet echt serieus?

Het moet gezegd worden. We leven met elkaar in een prachtige wereld, waar helaas krankzinnige dingen gebeuren. Een maatschappij waarbij **verloedering en geweld** steeds grotere vormen aannemen. Waar **list en bedrog** aan de orde van de dag zijn. Een situatie die velen niet willen. Miljoenen voelen zich machteloos. Hebben het gevoel geen grip te hebben op maatschappelijke problemen die vaak veroorzaakt worden door een relatief klein aantal lieden. Willen we echter naar een gezondere vorm van samenleven dan zal **op velerlei terreinen het roer radicaal omgegooid moeten worden**. Dan is het **belangrijk dat mensen bereid zijn hun nek uit te steken**. Het is immers bij een ieder bekend dat het aardse leven van zeer korte duur is. Ook weten we dat diegenen die menen vandaag **macht** te bezitten en denken aan de broze touwtjes te trekken de losers van morgen kunnen zijn. Het is inmiddels genoegzaam bekend dat velen die macht verwerven daar absoluut niet mee om kunnen gaan.

Men gaat zich anders gedragen als voorheen. Het kan zijn dat je vandaag met opgeheven hoofd rondloopt door je paleis en morgen met de enkeltjes aan het plafond van datzelfde paleis onderste boven hangt.

Als tegenstander van de doodstraf en als pacifist heb ik nooit begrepen waarom onze Nederlandse samenleving bij monde van de Nederlandse politiek zo gedwee achter een grote broer aan loopt. Een broer die van de ene valkuil in de andere loopt. Zichzelf ondermijnt en anderen meesleept in waanzinnige gewelddadige avonturen.

Na een periode van ruim 60 jaar wordt het de hoogste tijd om de collectieve gevoelens van dankbaarheid op een andere wijze te uiten. Op eigen benen staan en nu een eigen koers varen.

Een relatie van ruim 60 jaar kun je zeker ontbinden. Een relatie van 6 jaar, van 6 maanden, ja zelfs een relatie van 6 uren kun je ontbinden indien blijkt dat je met je partner niet (meer) op één lijn zit. **Angst** weerhoudt vele relaties in welke vorm dan ook van ontbinding.

Maar **angst is ook een slechte raadgever**. Menselijk gesproken is angst voor het onbekende begrijpelijk. Wie die angst durft te overwinnen zal vaak merken dat een nieuwe fase in ons leven veel te bieden heeft.

Terug naar een nul-punt biedt vaak verrassende perspectieven.

Diegenen die maar blijven vasthouden aan het oude zogenaamde vertrouwelijke komen uiteindelijk bedrogen uit. Doen zichzelf enorm tekort en gaan voorbij aan nieuwe kansen die het leven biedt.

Wij Nederlanders doen al jaren lang actief mee aan oorlogje voeren. Ook hier staat bijna niemand bij stil. Tot het moment dat de eerste kisten met gesneuvelden in ons land aankomen. Dan is het even schrikken en bestaat de kans dat we bij onze positieven komen. Dat we gaan nadenken waar we met elkaar mee bezig zijn. Vaak niet lang. Het leven van alledag neemt snel weer haar plaats in. Veel activiteiten en menselijk handelen voltrekken zich in een steeds sneller tempo. Onrust ten top. Voor velen in de samenleving nauwelijks bij te benen. **De momenten van rust en bezinning ontbreken veelal.**

Ondanks het feit dat wij in Nederland leven in een democratische samenleving zijn er vele activiteiten en voltrekken zich allerlei processen waar je als burger geen weet van hebt en geen grip op krijgt. Wat speelt zich werkelijk af achter gesloten deuren? Is er altijd wel sprake van een democratische besluitvorming? Wie houdt wie voor de gek? Hollen ook onze politici veelal niet achter de feiten aan? Worden zij altijd up to date geïnformeerd? **Wat spoken onze jongens werkelijk uit** in Afghanistan en recentelijk in Irak? Wie zijn de **werkelijke poppenspelers** die aan de touwtjes trekken? De wapenindustrie? Of de multinationals? Zijn Bush, Balkenende en de andere hoge heren slechts loopjongens in het marionettenspel?

Ik hoop dat ik ooit mag meemaken dat wij in onze Nederlandse samenleving massaal kiezen om het gehele arsenaal aan **oorlogstuig te vernietigen. Dat wij massaal kiezen voor algehele ontwapening.** Dat

een wereld te bizar voor woorden onder de noemer de wapenindustrie, jarenlang de lachende derde, in zijn geheel ontmanteld wordt.

Dat die gehele industrie die zo fout bezig is via omscholing zich gaat richten op milieuvriendelijke producten. Dat wij een voorbeeld in de wereld mogen worden die alom navolging verdient. Met vrijwilligers die **uitsluitend** ingezet worden voor **echte humanitaire vredesmissies**.

We zullen naar een **samenleving moeten waar alle vormen van geweld worden uitgesloten**. Waar geen enkele behoefte meer bestaat aan een wapenwedloop. Geweld roept immers alleen maar geweld op. Escalaties volgen en je komt uiteindelijk in een steeds verdergaande **negatieve spiraal**. Intens zonde in de korte tijd van ons aardse bestaan.

Die negatieve geweldsspiraal wordt helaas steeds omvangrijker. En als je wezenlijk veranderingen tot stand wil brengen begin dan in je eigen situatie en heb het lef om volmondig te zeggen: **“Stop, het is meer dan genoeg geweest. We trekken het boetekleed aan.”**

Terug naar het onderwerp in dit dossier. **Ook in de kunstwereld wordt geweld toegepast**. Volgens het Van Dale woordenboek wordt onder geweld ook verstaan een zeer sterk gedruis oftewel rumoer.

In mijn **voordracht** op het **symposium Echt/Vals in Amsterdam op 18 januari 2007** heb ik benadrukt dat er geweld wordt toegepast op onze culturele erfgoederen, dat er aanslagen worden gepleegd op het authentieke en de schoonheid van het pure. Op het **onbedorvene!**

Inmiddels bestaat er over één ding geen enkele twijfel meer. **Valse kunst en de handel in valse kunst bestaat echt**. Onze **culturele erfgoederen** worden al jarenlang stelselmatig geteisterd door **aanslagen**. Gepleegd door een kleine groep gewetenloze lieden. Ze verzieken al jarenlang ons kunstklimaat en veroorzaken onrust en instabiliteit in de kunstwereld, die velen zo lief is. Willen we dit? Volmondig nee. Gaan we daar met elkaar iets aan doen? Volmondig ja. Vervalsen van kunst en handel in valse werken en het willens en wetens oplichten van nietsvermoedende consumenten is **uit den boze**. Wij kunnen daar niet aan voorbij lopen en ons **nageslacht** met dit probleem opzadelen.

In Nederland speelt thans **behalve de Altink-affaire II** een **tweede omvangrijke vervalsingzaak**. In mijn dossiers gaat het om valse schilderijen van de kunstkring de Groninger Ploeg. Het gaat om schilderijen van schilders die allen inmiddels zijn overleden. Bij de andere kwestie gaat het om werk van Klaas Gubbels uit Arnhem.

Gubbels moet in levende lijve ervaren hoe zijn oeuvre ernstig wordt aangetast. Tientallen valse doeken met signering zijn onlangs in de kunsthandel ontmaskerd. Galerierouder Ronald Jansen uit Eindhoven van galerie Willy Schoots heeft zijn handen meer dan vol om deze ellende in kaart te brengen. Ook deze kwestie is in handen van politie en justitie gegeven.

De maat is dus vol. Ook voor deze vorm van geweld mag of kan niemand meer zijn of haar ogen dichtknijpen. Iedere welwillende belanghebbende heeft er last van. We kunnen niet aan het probleem voorbij gaan door te stellen dat vervalsen van kunst en de handel in valse kunst al eeuwen gebeurd. Dat het probleem niet uit te bannen is. Het zou te makkelijk zijn om je er op deze manier van af te maken.

Wat gaan we aan dit probleem doen? Allereerst deze problematiek werkelijk onder ogen zien. Vervolgens dit probleem bij alle betrokkenen **op de agenda plaatsen** en een pakket aan maatregelen nemen.

Ook is het naast een blik vooruit goed om terug te kijken. Wat heeft een langdurige Altink-affaire van ruim 16 jaar opgeleverd aan informatie. Waar staan we met elkaar op woensdag 13 juni anno 2007. Liefhebbers, belangstellenden en belanghebbenden der schone kunst. **Hoe nu verder?**

Als je deze vraag stelt ontkom je niet aan **zelfreflexie**. Aan een spiegeling. Welke lering kun je uit deze affaire trekken? Het gaat te ver om zeer uitgebreid hier op in te gaan.